

Oesterreichischer Schulbote,
 Die Schreibhefte v. Greiner,
 Šola veselega petja,
 Tovarš.

Nauk v branji v srednjem in višjem razredu ljudskih šol.

(Dalje.)

Splošna misel pa ni pri vsakem branji tako določeno v podlago branja naznanjena; tako branje pa vendar zavoljo tega ni nič manj vredno. V našem drugem berilu govori drugi razdelek od sveta in narave, tretji od človeka, četerti pripoveduje o naravi, peti pa opomni nekaj o zemljopisji in domovinski zgodbi. Pri teh vajah naj si pa učenik prizadeva, da bo pri otrocih veselje in zavest do teh reči zbudil. Otroku naj se narava priljubi in naj jo zavedno opazuje; domovino in narodnost naj se pa otrok vadi čislati in obrajtati zato, da se mu bo prava narodna zavest zbudila.

Tako veli pedagogika v sedanjem času.

Po tem vodilu naj se pa tudi takšno branje obravnuje, in si moramo bolj prizadevati, da se seree otrokovo s takim branjem požlahtnuje, kakor pa, da bi otrok znal to iz glave povedati. Vsake reči se pa moramo pri tisti strani lotiti, kjer pričakujemo, da se bo otroški naravi naj bolj prileglo. Kadar se, postavim, kamela opisuje, bo otroka bolj mikalo zvediti, kako da živi, koliko neprecenljivo je vredna pri Arabcu in sploh pri prebivavcih v pušavah, kakor pa, kako je velika itd. Tako je pa tudi popisuje naše drugo berilo. Le toliko, kolikor bistna in telesna lastnost pri živalih pripomore, da so človeku koristne in da jih porabi, jih bo posebno mikalo zvediti. V zgodovini ne bodo toliko popraševali, kako so se verstile zgodbe in vladarji; imena in števila pa tudi ne bodo serca požlahtnovale. To se le doseže, če se imenitne zgodbe in slavni možje prav živo popisujejo. Ljubezen do domovine in narodnost tudi ne bodo obudile imena rek, gor, mest in vasi. To vse je pri učeniku, če zna namreč dobro tvarino tudi dobro obravnati in tako obračati, da zbuja do takih reči pravo ljubezen, ali pa jo po napčnem ravnanji ogrenuje.

(Dalje prih.)